

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.10.2009
KOM(2009)536 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Udvikling af den internationale dimension i EU's integrerede havpolitik

INDHOLDSFORTEGNELSE

Behov og formål.....	3
1. Hovedtemaer for en EU-platform for internationale havspørgsmål	3
2. Fremme af EU's rolle i multilaterale fora.....	7
3. Etablering af regionalt samarbejde i fælles havområder	9
4. Oprettelse af bilaterale forbindelser med de vigtigste part	
EU's politiske dagsorden	10

Behov og formål

Bæredygtig udvikling står højt oppe på EU's politiske dagsorden. Den integrerede havpolitik spiller en central rolle i bestræbelserne for at nå dette mål. Europa er et maritimt kontinent. Europas mange have og vidtstrakte kystlinje har længe været skueplads for omfattende maritime aktiviteter, som forsat yder et stort økonomisk, miljømæssigt og socialt bidrag. Formålet med den integrerede havpolitik er at skabe bæredygtig vækst især i den maritime økonomi, men også i kystområderne mere generelt ved at forbedre samordningen mellem de forskellige sektorpolitikker og udvikle tværgående værktøjer. På den måde vil vi kunne finde integrerede løsninger på maritime problemstillinger.

Hvis den integrerede havpolitik skal give det ønskede resultat, er det ikke nok, at den bare er en europæisk politik. Marine økosystemer og maritime økonomier kender ingen nationale grænser. I den integrerede havpolitik kan man ikke bare lukke øjnene for, hvad der foregår uden for Europas grænser. Mange af de mest presserende problemer, som kræver en integreret tilgang, kan nemlig ikke løses effektivt uden et solidt internationalt samarbejde. Det gælder både de indlysende globale problemstillinger såsom klimaforandringer, tab af biodiversitet, bæredygtig udnyttelse af marine ressourcer, fair konkurrence inden for skibsfart og skibsbygning og fremme af ordentlige arbejdsforhold i disse sektorer og de mere regionale problemstillinger som fx behovet for at beskytte miljøet mod visse maritime aktiviteter indvirkning i Middelhavet og Østersøen. I begge tilfælde er det klart, at EU må finde en løsning på disse problemer i internationale partnerskaber. Vi har nemlig et uomtvisteligt ansvar som både global og regional aktør for at gøre vores del af arbejdet og endog tage teten, når det gælder maritime problemer.

Hvad angår problemerne i de regionale have, der støder op til EU, har Kommissionen allerede, eller vil den inden længe, i specifikke meddelelser redegøre for sine synspunkter om, hvilke skridt der skal tages. Denne regionale tilgang er en direkte følge af, at Det Europæiske Råd har pålagt Kommissionen at tage nøje hensyn til særlige regionale forhold i videreudviklingen af den integrerede havpolitik.

Denne meddelelse kompletterer en sådan regional tilgang, idet det i meddelelsen undersøges, hvordan den integrerede havpolitik bør udvides til et bredere internationalt forum. I meddelelsen foreslås det, at der skabes en EU-ramme for en global, integreret strategi for maritime spørgsmål. Det skitseres også, hvordan EU's autoritet som en international maritim magtfaktor bør styrkes multilateralt. Det ville også lette det regionale samarbejde med maritime naboer, som EU deler havområder med, og medvirke til at skabe tættere bilaterale forbindelser med andre hovedaktører. De bestræbelser, der fremmes i den internationale dimension af EU's integrerede havpolitik, vil være sammenhængende med EU's overordnede politik for forbindelser udadtil og udviklingspolitikken.

1. HOVEDTEMAER FOR EN EU-PLATFORM FOR INTERNATIONALE HAVSPØRGSMAÅL

På verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 blev der opstillet ambitiøse globale mål med henblik på at gøre vore have økologisk sunde og skabe optimal produktivitet. Blandt målene kan nævnes opstilling af et program for integreret, økosystembaseret hav- og kystforvaltning, reducere tabet af biodiversitet, etablering af net af beskyttede havområder og genopretning af verdens

fiskebestande, så de igen kommer inden for sikre biologiske grænser. I forbindelse med sidstnævnte mål vil der blive sat fokus på at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), at reducere fiskerikapaciteten, hvor det er nødvendigt, og at opnå maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015.

EU er kommet langt med mange af disse mål og er fast besluttet på, at alle målene skal nås. På visse områder er arbejdet langt fra færdigt, men der er en række problemer, som har trængt sig mere og mere på i de senere år. Nogle af dem er mere langsigtede såsom klimaforandringer, mens andre er mere sporadiske såsom piratvirksomhed. EU er besluttet på at yde sit bidrag til at opbygge det internationale samfunds kapacitet til at tage både eksisterende og fremtidige maritime problemer op.

International styring baseret på retsstatsprincippet

Jo mere globaliseret verden bliver, desto mere udsat bliver dens økosystemer. Hvis vi skal kunne modstå det pres, som dette kan skabe, er det mere end nogensinde nødvendigt, at der fastsættes helt klare fælles spilleregler, som er lette at håndhæve. FN's havretskonvention af 1982 (UNCLOS) er fortsat hovedreferencen på dette område som suppleret af FN-aftalen af 1995 om fiskebestande. Trods gentagne opfordringer fra det internationale samfund og især fra FN's Generalforsamling i dens to relevante årsresolutioner mangler en række lande fortsat at tiltræde disse instrumenter og gennemføre dem. EU bør tilstræbe reelle fremskridt på dette område, eftersom succes bedst kan opnås globalt. EU bør også yde bistand til udviklingslande, så de ikke "bliver tabt" på grund af utilstrækkelige midler.

EU bør arbejde for globalt medlemskab af UNCLOS. Dette synspunkt bør fremmes gennem dialog med de lande, som endnu ikke har undertegnet konventionen. EU vil fortsat støtte FN's bestræbelser for at sikre, at UNCLOS og andre vigtige internationale aftaler på det maritime område ratificeres af partnerlande, og at de relevante internationale overvågnings- og håndhævelsesinstrumenter skærpes behørigt. I den forbindelse vil EU stærkt anbefale, at disse nøgleinstrumenter ratificeres og gennemføres som led i relevante bilaterale forhandlinger og aftaler. I politiske projekter såsom den generelle toldpræferenceordnings fornyelse, der er planlagt til 2015, bør international havforvaltning have en mere fremtrædende plads.

EU bør også fremme bedre udnyttelse af de institutioner, der er oprettet under UNCLOS, og sikre, at EU repræsenteres på behørig vis i alle disse institutioner.

Beskyttelse af marin biodiversitet, også i det åbne hav

EU bakker kraftigt op om en række forpligtelser og initiativer til beskyttelse af havmiljøet i visse havområder, der forvaltes ved hjælp af globale og/eller regionale konventioner. EU bør bekræfte sin støtte til det arbejde med biodiversiteten i havet, der er udført som led i konventionen om biologisk mangfoldighed, herunder beslutningen om at opstille et sæt kriterier til identificering af områder uden for national jurisdiktion, der behøver beskyttelse, opstilling af en liste over havområder, der opfylder disse kriterier, samt udarbejdelse af retningslinjer for vurdering af miljøvirkningerne af aktiviteter udøvet på åbent hav.

UNCLOS indeholder generelle forpligtelser til beskyttelse af havmiljøet og samarbejde, men den indeholder ingen mekanismer med henblik på at træffe

effektive tværgående foranstaltninger for det åbne hav. EU slår også til lyd for en integreret strategi for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af biodiversiteten i havet i områder uden for national jurisdiktion. EU har foreslået, at der som led i UNCLOS med henblik herpå vedtages en gennemførelsesaftale, der kan spille en afgørende rolle, når det gælder lukning af lakuner i den nuværende lovgivning, især med henblik på oprettelse af beskyttede områder på det åbne hav.

Fiskeriet har stor indvirkning på biodiversiteten. EU arbejder konstant på at reducere flådens overkapacitet, bekæmpe IUU-fiskeri og forbyde fangstmetoder, som forårsager alvorlig skade på marine økosystemer. EU støtter også udviklingslande, der er meget afhængige af havets ressourcer, i deres bestræbelser for at udnytte ressourcerne bæredygtigt, samtidig med at den økonomiske og sociale udvikling fremmes.

I 2008 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 734/2008 om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger, hvorved UNGA-resolution 61/105 blev gennemført i EU-lovgivningen. EU tilstræber nu at få denne resolution gennemført globalt og effektivt.

Klimaforandringer

Ifølge nye prognoser forventes klimaforandringerne at få en lang række væsentlige økologiske, sociale og økonomiske konsekvenser, især for ø- og kystsamfund.

Have og kyster er ikke kun at betragte som "ramte områder". De har også potentialet til at bidrage betydeligt til effektive modvirkningsstrategier, herunder udvikling af nye energikilder (fx alternative vedvarende energikilder) og metoder til oplagring af CO₂. Der er inden for en lang række maritime sektorer fortsat behov for at gøre en yderligere indsats for at reducere menneskeskabte klimaforandringer, herunder en global sektorforanstaltning til reduktion af emissioner fra skibe. Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) har ansvaret for at gøre det lettere at få udarbejdet og vedtaget sådanne globale reduktionsforanstaltninger, og EU ser frem til inden længe at se konklusionerne fra dette arbejde. EU har fastlagt en strategisk tilgang, der skal reducere drivhusgasemissionerne og gøre EU mindst mulig sårbar over for de sandsynlige virkninger af klimaforandringer gennem tilpasningsstrategier. EU bør nu intensivere sine bestræbelser for at få lavet en klimaaftale for tiden efter 2012 i samarbejde med sine partnere i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaforandringer. Med henblik på udviklingskyststater og udviklingsøstateres tilpasning til klimaforandringerne¹ bør EU også fortsat yde faglig og finansiel bistand til sådanne lande gennem initiativer såsom den globale klimaalliance², ligesom det også bør yde sådan bistand til partnerlande for at hjælpe dem med at opstille nationale planer for tilpasning på længere sigt.

¹ KOM(2009) 475/3, meddelelse om "Flere internationale midler til klimafinansiering: Et europæisk koncept for en aftale i København".

² KOM (2007) 540, meddelelse om "En global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen".

Opretholdelse af sikkerhed til søs, skibsfartssikkerhed og retten til fri sejlads

Den øgede skibsfart har gjort sikkerhed til søs til et yderst vigtigt spørgsmål for EU. Med vedtagelsen af den tredje pakke om sikkerhed til søs den 11. marts 2009 har EU et af verdens mest omfattende og avancerede regelsæt, der garanterer sikkerheden på dette område, især gennem ensartet anvendelse af internationalt fastsatte regler.

Retten til fri sejlads, skibsfartssikkerhed og sikring af fortsat gods- og personbefordring er af altafgørende betydning for EU. Derfor ligger det EU meget på sinde fortsat at gennemføre og håndhæve alle relevante internationale instrumenter på dette område til tiden. EU forventer, at dets partnere agerer på samme måde, og at de garanterer gensidig tilsvarende beskyttelse af EU's maritime aktiviteter uden for EU's farvande.

Piratvirksomhed og væbnede røverier til søs er en alvorlig trussel ikke blot for specifikke maritime aktiviteter som sådanne, men også for en lang række internationale økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser. EU har været aktiv i bestræbelserne for at få indledt en international indsats over for denne plage, især i FN-regi. EU mener, at det er nødvendigt at intensivere samarbejdet mellem partnerne om at bekæmpe piratvirksomhed og årsagerne dertil, herunder anvendelse af såvel flådeaktioner som civile foranstaltninger. EU erkender dog også, at piratvirksomhed kun kan bekæmpes effektivt, hvis der igen bliver skabt ro og orden på land i de regioner, hvor problemet er størst.

Forbedring af arbejdsforholdene i de maritime sektorer

Søtransport, shipping, skibsbygning og fiskeri er særdeles globaliserede økonomiske sektorer, og det er af altafgørende betydning for konkurrencen og den sociale retfærdighed, at arbejdsforholdene i disse sektorer forbedres i overensstemmelse med internationalt anerkendte normer. EU bør på basis af ILO-instrumenterne og Det Europæiske Råds konklusioner om anstændigt arbejde for alle og i samarbejde med dets partnere intensivere bestræbelserne for at fremme anstændige arbejdsforhold i de maritime sektorer.

Bedre forståelse af havet

Videnskab og teknologi er nøglen til at opnå ægte bæredygtig økonomisk vækst inden for havbaserede aktiviteter. Der vil være behov for at fortsætte forskningsbestræbelserne for at undersøge og forstå det potentiale og de problemer, som havet rummer, og for at gøre de nuværende maritime aktiviteter mere miljøeffektive og finde en løsning på den ubæredygtige overudnyttelse af ressourcer gennem anvendelse af en økosystembaseret tilgang. EU og tredjelandspartnere bør deltage mere aktivt i store internationale forskningsprogrammer, der rækker ud over grænsen for national jurisdiktion og dybhavsforskning som anbefalet i EU-strategien for havforskning og maritim forskning³. Det vil gøre det muligt for dem bedre at finde frem til fælles interesser og opnå gensidige fordele samt at reagere kollektivt på vitale internationale forpligtelser, samtidig med at de resultater, der allerede er

³ KOM(2008) 534 endelig, "En europæisk strategi for havforskning og maritim forskning: en sammenhængende ramme for det europæiske forskningsrum til fremme af bæredygtig udnyttelse af havene".

opnået i igangværende projekter med tredjelande finansieret under det 6. og 7. forskningsrammeprogram, udnyttes bedst muligt.

2. FREMME AF EU'S ROLLE I MULTILATERALE FORA

En af grundstenene i EU's forbindelser udadtil er "et argument for multilateralt samarbejde"⁴, idet EU anser det multilaterale samarbejde for at være den mest aktive, ikke-diskriminatoriske og vidtfavnende måde at opbygge international styring på. EU's bør dog spille en mere fremtrædende rolle som aktør i det nuværende multilaterale system, hvad angår maritime spørgsmål. EU bør løbende søge om optagelse i internationale organisationer, der beskæftiger sig med maritime spørgsmål, selv om kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne er kompliceret. De vanskeligheder, som traditionelle mellemstatslige organisationer møder, når de prøver at tilpasse sig de særlige forhold i EU, må ryddes af vejen.

Kommissionen er fast overbevist om, at alle EU-institutionernes og medlemsstaternes aktiviteter bør være i tråd med princippet om enhed i EU's eksterne repræsentation. EU må tilstræbe fuldt medlemskab af og maksimal deltagelse i alle relevante aftaler og organisationer. Der bør fastlægges fælles eller samordnede holdninger i tråd med forpligtelsen til loyalt samarbejde. Det er særdeles vigtigt, at EU taler med én stemme eller i det mindste sender et konsekvent budskab, hvis det ønsker større indflydelse i vigtige multilaterale fora.

De Forenede Nationer

Gennem de årlige resolutioner, som FN's Generalforsamling vedtager, spiller FN en central rolle, når det gælder globale maritime spørgsmål. EU bør fremover deltage mere aktivt i FN, så det får større indflydelse. EU bør også gøre, hvad det kan for at sikre, at teksterne til de to årsresolutioner strømlines og fokuserer på de i fællesskab vedtagne politiske prioriteter.

De årlige møder som led i FN's uformelle høringsprocesser vedrørende havretten spiller en vigtig rolle i fastlæggelsen af dagsordenen for maritime spørgsmål. Disse processers betydning bør understreges, og der bør gøres en aktiv indsats for at opretholde processerne.

De nyeste bindende instrumenter vedtaget under FN's auspici er stammer helt tilbage fra 1993 (FAO-overholdelsesaftalen), og FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) er fortsat et vigtigt forum for undersøgelse af internationale fiskerispørgsmål, især når det gælder om at sikre bred deltagelse fra udviklingslandenes side. EU bør fortsat spille en aktiv rolle i dette forum.

Siden 2005 har Kommissionen og medlemsstaterne afstemt deres synspunkter før møderne i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), så de kan fremlægge fælles eller samordnede holdninger og tage fælles initiativer i spørgsmål, der hører ind under EU's kompetence, eller som er af interesse for EU. Kommissionen arbejder på

⁴ "Rapport om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi – At skabe sikkerhed i en verden i forandring" godkendt på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 11. og 12. december 2008 og udarbejdet under ansvar af EU's højtstående repræsentant Javier Solana.

at øge EU's rolle i IMO ved at formalisere EU's samordningsmekanisme og ved at søge at opnå formel observatørstatus eller fuldt medlemskab for EU⁵. Dette vil ikke få konsekvenser for de rettigheder og forpligtelser, som EU-medlemsstaterne har som kontraherende parter i IMO.

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) er en vigtig partner for EU, når det gælder søfarendes arbejdsstandarder og samarbejde på det maritime område, og den spiller en afgørende rolle i bestræbelserne for at skabe anstændige arbejdsforhold. I tråd med resultaterne af verdenstopmødet i 2005 og ministererklæringen fra FN's Økonomiske og Sociale Råds højniveausegment i 2006 vil Kommissionen i sine interne og eksterne politik fortsætte med at fremme anstændige arbejdsforhold for alle, idet det betragter dette som én af de bedste måder til at skærpe konkurrenceevnen og opnå bæredygtig udvikling og fair globalisering på.

Andre mellemstatslige fora

I de senere år er antallet af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) vokset meget, og det samme gælder deres rolle som det vigtigste forum for bevarelse og forvaltning af internationale fiskebestande⁶. Til trods herfor er det endnu ikke lykkedes for RFFO'erne at forhindre, at mange af de fiskebestande, som de forvalter, overudnyttes til skade for de marine økosystemer. EU bør intensivere indsatsen for at styrke RFFO'ernes arbejde, så RFFO'ernes kapacitet øges, og foranstaltninger kommer til at hænge sammen globalt.

I de senere år er EU for første gang begyndt at fastlægge fælles holdninger i Den Internationale Hvalfangstkommission. EU har kun begrænset observatørstatus og dermed ikke så stor handlefrihed.

Regionale havkonventioner vedrører beskyttelsen af det marine miljø ud fra en integreret synsvinkel under hensyntagen til det samlede pres. De bør spille en hovedrolle i de kommende år i bestræbelserne for at gennemføre havstrategirammedirektivet på regionalt plan. Som led i den integrerede tilgang til havspørgsmål bør EU også sørge for den fornødne sammenhæng og for, at der skabes synergier mellem de forskellige fora, fx mellem miljøkonventioner (såsom regionale havkonventioner og konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter) og RFFO- eller IMO-instrumenter⁷.

OECD har opnået ekspertise og arrangeret debatter om en række havpolitiske spørgsmål. Derfor kan OECD blive et vigtigt forum for udveksling og yderligere udvikling af bedste praksis i integrerede havpolitikker.

⁵ Meddelelse fra Kommissionen - "EU's søtransportpolitik frem til 2018 – strategiske mål og anbefalinger", KOM(2009) 8.

⁶ De vigtigste er: Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet, Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav, Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav, Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean, Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav og Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet.

⁷ Særligt vigtige er OSPAR-konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, Barcelonakonventionen om Middelhavet, Helsinkikonventionen for Østersøen og Bukarestkonventionen om Sortehavet.

Uformelle processer

EU bør være mere aktiv i sekundære internationale uformelle processer, som det var det i taskforcen for ulovligt, urapporteret og ureguleret højsøfiskeri (2003-2006). Det ville være ønskeligt med større EU-tilstedeværelse især i Den Internationale Naturvårnsunion og i Global Forum on Oceans, Coasts, and Islands (globalt forum for have, kyster og øer), som er et internationalt forum for multi-interessent-dialog om havspørgsmål med henblik på formidling af information om og støtte til formelle processer i FN.

3. ETABLERING AF REGIONALT SAMARBEJDE I FÆLLES HAVOMRÅDER

Overordnede rammer

Den integrerede havpolitik er ikke en stiv og firkantet, men en differentieret politik. Gennem politikken tilstræbes det at fremme foranstaltninger, der er tilpasset individuelle behov i Europas mange kystområder og diverse have, der omgiver det europæiske kontinent. For at sikre, at der i gennemførelsen af den integrerede havpolitik tages fuldt hensyn til kystsamfundenes ønsker, og for lettere at kunne forbedre havforvaltningen er Kommissionen i gang med at udvikle individuelle strategier for de enkelte havområder. Eftersom de maritime problemer uomtvisteligt er et fællesanliggende for alle kyststater, bør strategier for havområder udarbejdes i nært samarbejde med nabopartnere.

Der er allerede udarbejdet sådanne strategier for den arktiske region⁸, Østersøen⁹ og Middelhavet¹⁰. Det er meget vigtigt nu at få vedtaget og gennemført disse strategier. Kommissionen agter også at udarbejde lignende strategier for andre havområder.

Der er en række problemer, som giver anledning til bekymring i EU's del af Atlanterhavet såsom overfiskning, forurening fra skibe, eutrofiering og affald i havet. Der er løbende bestræbelser i gang under OSPAR-konventionen for at samordne de strategiske mål med målene i havstrategi-rammedirektivet. Den spektakulære vækst i de atlantiske økonomiers turistsektor og den øgede beskyttelse af de atlantiske naturområder er vigtige spørgsmål, som må tages op. Atlanterhavet har også et stort potentiale, når det gælder vedvarende havenergi: vindmøller, tidevandsenergi, havstrømme og bølgeenergi har alle et stort udviklingspotentiale.

Også i Sortehavet er der store problemer såsom eutrofiering, kemisk forurening, trusler mod biodiversiteten og alvorlig tilbagegang i de levende marine ressourcer, hvilket især skyldes utilstrækkelige fiskeribevarelsesforanstaltninger. Bukarestkonventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening er den eneste omfattende regionale havkonvention i Europa¹¹, som EU ikke er medlem af, og det er en klar hindring for større EU-deltagelse i foranstaltninger, der specifikt vedrører miljøbeskyttelse. Som led i EU's Sortehavssynergiinitiativ etableres der

⁸ Meddelelse fra Kommissionen – "Den Europæiske Union og den arktiske region", KOM(2008) 763.

⁹ Meddelelse fra Kommissionen – "EU-strategien for Østersøområdet", KOM(2009) 248.

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen – "En integreret havpolitik for en bedre forvaltning i Middelhavsområdet", KOM(2009) 466 endelig.

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen – "Sortehavssynergien – Nyt initiativ til regionalt samarbejde", KOM(2007) 160 endelig.

sektorpartnerskaber for miljø, transport og energi med henblik på gennemførelse af regionalt vigtige projekter gennem pooling af ressourcer fra EU-budgettet og fra andre kilder, herunder internationale finansielle institutioner.

Regionalt samarbejde om værktøjer i EU's integrerede havpolitik

Kommissionen har også planer om at fremme det regionale samarbejde om udvikling af tværgående redskaber til udformning af en integreret politik. Det drejer sig især om integreret overvågning af maritime aktiviteter, tilvejebringelse af større maritim viden, maritim fysisk planlægning og oprettelse af integrerede kystforvaltningsområder sammen med tredjelande, der har fælles havområder med EU.

Som led i havstrategi-rammedirektivet bør EU endvidere fortsætte bestræbelserne for både bilateralt og regionalt samt gennem regionale havkonventioner at fremme dialogen med nabo partnere om bedre beskyttelse af havmiljøet.

4. OPRETTELSE AF BILATERALE FORBINDELSER MED DE VIGTIGSTE PARTNERE

Dialog er hjørnестenen i EU's strategi for samarbejde med internationale partnere. Dialog skaber en platform for allianceopbygning, fremmer den naturlige forståelse og giver mulighed for udveksling af bedste praksis.

Der er i en række sektorer indledt en dialog med de vigtigste partnere om relevante spørgsmål i forbindelse med den integrerede havpolitik såsom søtransport, skibsbygning, miljø, beskæftigelse og sociale anliggender samt forvaltning af fiskeressourcer. Sådanne dialoger er sædvanligvis baseret på enten aftaler eller aftalememoranda.

Der er mange fælles træk i principperne og bestemmelserne for og målene i de havpolitikker, som visse af EU's vigtigste internationale partnere (fx Canada, Norge, Japan, USA, Brasilien, Indien, Rusland og Kina) er ved at udforme. Det erkendes navnlig, at der er behov for et integreret tiltag til at fremme beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af havene og bæredygtig vækst i kystområderne.

Det er Kommissionens plan, at sådanne sektordialoger gradvis skal udvikle sig til et mere overordnet samarbejde om globale maritime spørgsmål. I den forbindelse bør Kommissionen tilstræbe, at der skabes større gennemsigtighed og sammenhæng på tværs af de forskellige berørte sektorer af hensyn til større synergi. Debatten vil især fokusere på tværgående redskaber såsom havovervågning, viden om havet, integreret kystområdeforvaltning og havteknologiudvikling. Der vil også blive sat fokus på de emner, som er opført på dagsordenen for kommende multilaterale møder med henblik på at tilskynde til gensidig bistand og, hvor det er muligt, at iværksætte fælles initiativer.

EU bør fokusere på at udbygge forbindelserne til de af vore internationale partnere, som allerede har en integreret havpolitik, eller som tager konkrete skridt i den retning, og som vi allerede længe har haft et nært samarbejdet med i multilaterale fora.

EU' politiske dagsorden

En integreret strategi for maritime spørgsmål er ved at blive et forbillede for havforvaltning over hele verden. Med den integrerede havpolitik tager EU teten på dette område. For at udnytte dette momentum og for at sikre, at EU får fuldt udbytte af en sådan integreret politik på hjemmefronten, må EU sørge for, at dets indflydelse på den internationale debat bevares og øges. EU bør derfor støtte og tilskynde til, at der generelt indføres økosystembaserede principper, redskaber og processer i tråd med den integrerede havpolitik, idet de både er en nødvendig forudsætning for en effektiv integreret forvaltning i EU's egne farvande og et gode i sig selv i overensstemmelse med EU's tro på fælles multilateral beslutningstagning.

EU bør navnlig:

- (1) styrke sin rolle som global aktør gennem større og mere konsekvent deltagelse i multilaterale fora efter princippet om ensartethed i EU's repræsentation udadtil
- (2) fremme medlemskab af UNCLOS i hele verden
- (3) i indforståelse med de vigtigste partnere føre dialoger på højt plan om maritime anliggender med sådanne partnere i synergi med igangværende dialoger om andre politikområder
- (4) fortsætte dialogen om den integrerede havpolitik bilateralt ved hjælp af den europæiske naboskabspolitik redskaber og multilateralt gennem dialog om de enkelte havområder (fx Middelhavsunionen, den nordlige dimension og Sortehavssynergien), samtidig med at det udveksler bedste praksis for iværksættelsen af den integrerede havpolitik redskaber med nabolandene og tilskynder dem til at indføre sådanne redskaber
- (5) fortsat arbejde på at få flyttet have og kyster højere op på klimadagsordenen og bistå udviklingskyststater og udviklingsøstater på dette område i tråd med EU's udviklingssamarbejdsstrategier og -initiativer
- (6) fortsat støtte en integreret tilgang til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af den marine biodiversitet, især i områder uden for national jurisdiktion, herunder støtte til oprettelse af beskyttede havområder
- (7) fortsætte samarbejdet med ILO med henblik på at fremme anstændige arbejdsforhold i den maritime sektor
- (8) fortsætte bestræbelserne for at sikre fri ret til sejlads, sikkerhed til søs og skibsfartssikkerhed, herunder foranstaltninger mod piratvirksomhed
- (9) fortsætte og styrke forskningssamarbejdet med tredjelande for at øge antallet af deltagere i store internationale forskningsprogrammer og med EU's nabolande med henblik på at få fastlagt fælles regionale havforskningsstrategier
- (10) sørge for, at der er sammenhæng mellem diverse organisationers aktiviteter, navnlig inden for fiskeri, miljø og transport
- (11) tilskynde OECD til at udvikle en struktur for udveksling af bedste praksis for integrerede strategier for maritime anliggender

(12) udvikle strategier for alle relevante fælles havområder.

Kommissionen opfordrer Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til at godkende Kommissionens mål og foranstaltninger som foreslået i denne meddelelse og til at støtte og fremme strategien skitseret i meddelelsen.